

Lucie Puskášová: *Brazilský spiritismus: historie a současnost*

Diplomová práce, FF UK, 2020, 90 s.

Posudek vedoucí práce

Lucie Puskášová si za téma své diplomové práce zvolila brazilský spiritismus, jemuž už se věnovala ve své práci bakalářské, obhájené na UP v Olomouci. V rámci magisterského studia na FF UK se jí podařilo vycestovat na krátký pobyt na Universidade Federal Fluminense, kde se kromě jazykového kurzu věnovala sběru materiálu.

Téma práce je v kontextu brazilských studií relevantní: na rozdíl od českého prostředí, v němž má spiritismus význam spíše historický, se k němu v Brazílii dlouhodobě hlásí značný počet obyvatel a jsou jím ovlivněni i vyznavači jiných náboženství, výslovně je součástí některých synkretických kultů, jako je např. umbanda.

Diplomová práce Lucie Puskášové se rodila dlouho a těžce, diplomantka zápasila s racionálním učením látky, s kritickým odstupem od pojednávaného tématu a od názorů jednotlivých pisatelů, s kohezí textu, s překlady citací a v neposlední řadě i s českou mluvnicí. Ze všech těchto důvodů nakonec nemohla přistoupit k obhajobě v prvním zapsaném termínu.

Druhá verze práce byla podstatně revidována a došlo v ní k viditelnému pokroku. Práce je rozdělena do sedmi kapitol, vedle úvodu a závěru se v nich Lucie Puskášová věnuje obecné charakteristice spiritismu, jeho základním principům, postavě Allana Kardeca, dějinám brazilského spiritismu a současnosti tohoto hnutí.

Je třeba kladně ohodnotit, že si k práci o tématu, kterému se u nás dosud nikdo nevěnoval, opatřila velké množství sekundární literatury a za svého pobytu v Brazílii podnikla i terénní výzkum. Její práce je faktograficky bohatá a v tomto směru může být pramenem pro další zájemce o toto téma.

Některé vady na kráse se bohužel ani po četných revizích nepodařilo odstranit: fakta jsou uváděna poněkud nahodile a bez hierarchie, výklad často nepostupuje chronologicky ani tematicky (například do oddílu 5.1. se nepodařilo vnést řád ani po připomínkách) a ulpívá zejména na biografických podružnostech jednotlivých aktérů (většina 5. kapitoly pojednávající o historii brazilského spiritismu). Ani jazykově není práce bezchybná – vybírám z krátké pasáže: kromě chyb a překlepů (cnostný, s. 71), různých neobratností („Z důsledku globalizace a jednosměrného zaměření brazilské federace převážně na Kardova díla, došlo k fragmentaci kardecismu, s. 71), portugalské poplathné slovosledu („Sám Chico se vzdal majetku ve prospěch chudých a disciplína charakterizovala jeho život“, s. 71) se mj. soustavně prolíná minulý a přítomný čas (kupř. „Na závěr probíhaly ,vibrace‘, jeden ze členů se nahlas modlí a vyjadřuje vděčnost,“ s. 68). Mám rovněž za to, že v česky psané práci by se neměl objevovat portugalský úzus odkazování na významné postavy pomocí křestních jmen – Chico místo Chico Xavier, *passim*).

Celkově se domnívám, že diplomová práce hraničně splňuje nároky kladené na kvalifikační práci uzavírající magisterské studium. Proto ji předběžně navrhuji hodnotit jako **dobrou**, ovšem s přihlédnutím k výsledku obhajoby.

V Soběhrdech 21. 1. 2021

Mgr. Šárka Grauová, Ph.D.